

Telegraful Roman

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe săptămână 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefranțate se refuză. —

Articole nepublicate nu se împoziază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială**Abonamente și inserții**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Discursul M. S. Regelui Ferdinand I la ospățul intrării în Capitală

Per aspera ad astra, glăsusește o veche deviză ce cu drept căvânt se poate trage cu vremurile din urmă. Au trecut doi ani de când, copleșit de forțe mult superioră, am fost silși să părăsim capitala țării și o mare și bogată parte a teritorului nostru în mâinile unui vrăjitoare care a vrut să ne pedepsească penitru ca am tras sabia împotriva lui, împins de un ideal care nu putea fi împlinit decât prin luptă și prin sânge.

Am trait în acest răstimp clipe de mare mulțumire sufletească, când viaței noștri ostașii au finit piept unui vrăjitoare puternic și trufas, când pe munți Moldovei și pe malul Strelutului au învățat pe oştirile teutone că pe aici nu se trece. Rămasi singuri în urma evenimentelor dela vecinul nostru, am fost silși și noi să ne supunem pentru un timp unei forțe mai mari și a urmat o epocă de durere, de suferință și de chinuri sufletești pentru Mine și pentru poporul Meu. În aceste timpuri am avut o măngâie din cele mai duioase care Mă susținut și o sprijină înimă și mintea Mea, spre a fi mereu credincios hotărării ce luasem în August 1916, că nu voi incela de a mai împreundă unei situații impuse până ce nu vom capăta ce era dreptul nostru sfânt, ce era înscriș în carnea neamului acestuia iubit de Dumnezeu. Măngâirea aceasta, și totodată un indemnăm, era iubirea poporului Meu și credința ce împreundă cu Mine insuflarea marea massă a suspușorilor Mei iubitori în dreptatea cauzelor noastre, credință mai tare ca orice vrăjitoare și care bucurătoare este obstașele și deschide ușa unui viitor mai bun.

Prin luptele crâncene, prin viațea ostașilor români armata a binemeritat dela patrie, prin demnitatea lui în zilele de grea încercare, prin încrederea în viitorul țării, poporul Meu a căsătărit stima lumii întregi, iar pentru Mine și pentru Casa Mea a izvorât din bucuria și din suferințele împărășite în comun, o legătură care n-a unit suflul cu suflul suspușorilor Mei, cum mai tare nu se poate închipui.

In aceste momente am înțeles înimă poporului român, am cunoscut puterea lui de rezistență și toate însușirile lui care i-au permis să-și păstreze naționalitatea în cursul veacurilor, ca toate vremurile grecă ce soarta și rezervase. In aceste momente am căsătărit convințarea, că talpa țării, tărâmul român și toți aceia care muncesc și care cu brâul și săngele lor apără pământul strămoșesc cu viață strămoșecă. merită o solitudine deosebită și că improprietățirea (țăranișul este răspălat bine meritată pentru jertfele ce a depus pe altarul țării).

Când am luat moștenirea întemeietorului României moderne am făgăduit înaintea reprezentanților Națiunii ce vor fi bun român. Cred că m'am făcut de către. Grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită este răspălată, și astăzi pot spune cu tristeza senină: făță de Dumnezeu și făță de poporul meu am conștiință curată.

Per aspera ad astra. După zilele negre de restrîngere, după luni de greie încercări, a răsărit asupra zilei de bucurie, când puteam culege roadele încrederii noastre prin noi înșine și în trăinicia Neamului Românesc. Ceeace strămoșii au vizat, ideea pentru care generațile trecute au suferit și au lăsat, idealul pentru care toată sforțarea românească a nădăjduia, iar ostașii noștri și-au vrăsăt săngele, azi a devenit fapt împlinit. Azi Marea România poate strânge pe toți copiii iarași la sinul ei. Basarabia și Bucovina, cele două fice rapite, s-au întors una după alta în casa părintească, iar Ardealul, frumos leagăn al poporului român de unde au deschis cai întări Voevozi ai Tărilor românești, au votat azi la Alba-Iulia unirea cu Regatul Român. Salutând printre noi pe solii din tările românești care ni au adus din partea trătoarelor lor aceste bune vestiri, să-Mi fie îngăduiat să aduc priosul. Meu de adâncă și neperioadă recunoștință poporului Meu și tuturor bărbaților cu iubire de neam, cari cu patriotismul lor cald, cu sfatul lor chibzuiesc, cu voința lor nemurătoare. Mă agățat pe Mine și pe Tronul său patern împărtășit visual nostru secular.

Să unim deci suflurile noastre, să unim tratele puterile noastre, închinând totale energiile binelelor obște, ca să putem face față unui viitor strălucit, care se deschide înaintea privirilor noastre, întemeiat pe baze sănătoase și democratice. Binecuvântarea generației noastre viitoare va fi răspălată noastră.

Și acum, în această zi măreță, să sună în glasurile noastre și să strigăm din adâncurile suflului: Trăiască scumpa noastră Românie întreghă și de-a pururea nedespărțită!

Adresându-se apoi, către reprezentanții aliașilor noștri, prezenți la ospăț, li-a spus următoare:

Să-Mi fie îngăduiat ca în aceste zile de veselie pentru Jura Mea să Mă adresez reprezentanților tărilor aliate. Sunt interbelic fiidel al poporului Meu arătând astăzi via Mea recunoștință pentru sprinjini statoveni și eficace, pe care România îl a găsit alături de ei, în zilele de bucurie, ca și în cele de dezastru.

Dumnevoastră, domnilor, ați trăit aceste ceasuri și ați împărtășit sentimentele noastre, dându-ne neconțenită mărturia unor sincere prietenii și o întărire a prieteniei care a contribuit să strângă și mai tare legăturile care unesc față Mea cu puterile Întegrelor.

Niciodată România nu va putea să uite mariile servicii cari i-au fost aduse de misiunile militare cari au creat o fraternitate de arme, care e cu atât mai tare, că cu atât mai cîndintă de săngele nobil al fililor Franței, cari au luptat și au murit pentru cauza comunității de camărași lor români. Neperioare va rămâne amintirea îngrijorilor date din bălugă de medicii, înfirmiere și înfirmieri francezi, englezi și americani; amintirea

lor va rămâne de-apurarea întipărită în inimă celor pe cări i-au îngrijit cu un devotament și un eroism admirabil și ne vom aduce aminte todeaua, că un mare număr de răni și bolnavi au fost salvați de către acești ingeri ai Miei.

Dar recunoștința noastră se îndreaptă înainte de toate spre vitezele armate aliate, care prin victoria lor, în care am avut todeaua o credință neînălțită, au asigurat triumful dreptului și al justiției, triumf care pentru tara mea se prefăce în uniuine tuturor Românilor.

Cu aceste sentimente de recunoștință și de sinceră prietenie ridică păharul Meu în sănătatea Șefilor de Stat ai țărilor aliate.

Înalta stăpânire națională în Sibiu

Potrivit hotărârii Marelui Sfat național Român, luată în cetatea veșnicei noastre biruinți, membrii Consiliului dirigent au sosit deja în orașul nostru pentru a lăua stăpânirea asupra teritoriilor locuite de români.

Salutăm cu adânc respect pe distinții fruntași ai neamului, și le dorim muncă rodnică și binecuvântată în slujba pentru binele neamului și prosperitatea României mari.

Redacția.

Tot cei vecchi

(x) Învinșii dela Budapesta, subciumați de gânduri negre, s'au hotărât să înțâmpine, cu avântul cunoscut al rasei, pe copiii Franței victorioase și să-i găzduiescă dărnic în zidurile capitalei, cătă vreme va dura ocupația militară a Întegrelor.

Iordănești cum sănt, din fire si

din nărav, patriotii n'au întărit d'a

se înșinuă soldaților francez, spunându-

ce, că nu sănă consideră că ar

adăposti de ocupăție, ci ceea ce iubiti

oaspeți și tot odată membri ai celei

mai glorioase și mai noble națiuni de

pe rotopolul pământului. Dela acești

«oaspeți» așteaptă naționea maghiară

să pună o vorbă bună și decizatoare

pentru dânsa la cei de acasă, din

Franța.

Statele europene vor uită poate,

— aşa găndesc patriotii, — că ma-

rele răboi se începează la adeacă mai

mult pentru interes maghiar, și că

expediția uriașă avea să se sfărtescă

pentru Ungaria cu rupearea unor «fași»

de pământ, sub titlu de «rectificare a granitelor» spre Sârbia și România.

Slabi observatori ai modului de

gândire european, ungurii îl jăsi

speră că, îndărindu-se în fraze po-

te, se vor pune bine pe lângă france-

cuzul atât de echilibru și-l vor încre-

menți.

Ei speră să înduiozeze și să ade-

menească părările apusului.

Ei cred, să dărâme în cîteva clipe semnul, cu care lumea cultă i-a înfierat atunci, când lă zis: *Voi, maghiari, vă dovediți absolet neputința de a cărui un stat cu mai multe limbi.*

Oameni, de o silnică năpraznică, au reusit prin politica lor să înstrâneze de «patria ungără» pe toate foștele naționalități, iar astăzi îndrepătează rugă, cu dor fierbere cătilor militari francezi, și le strigă în limbă română: «*Nos frontières sont en proie à la capacité d'ennemis que nous n'avons pas rencontrés sur le champs de bataille et qui veulent démembrer notre pays.*

Pe române, tot în limbă romanică:

«Frontierele noastre sunt prăda a lăcomiei (!) dușmanilor, pe care nu i-am întărit pe câmpul de luptă, și cari voiesc să ne sfâșie țara».

Așa scriu aceia, cari sunt exact ce au pătit la Belgradul sărbesc, și cari își aduc foarte bine aminte de regimile săcuroși și hovenzilor puși pe fugă de oastea română...

Dar, continuarea acestei invoca-

ții se desface tot mai frumos:

«*Français! Mais jetez un coup d'œil autour de vous ici à Budapest et en province; votre esprit est encore sous l'impression des calamités et des mensonges que vous avez entendu contre nous, tenez compte de*

vos experiences et de vos impressions personnelles faites et ressenties sur place, et répondez vous à vous même et non à nous, répondez-vous l'yelement à cette question : Avez vous le sentiment d'être chez un peuple barbare ?

« Francezi !

Priviti în jurul vostru aici, în Budapesta, și în provincie, spiritul vostru se află încă sub imprese calomniilor (?) și minciunilor (?) ce vi s'au spus în contra noastră; dată-vă seamă de experiențele și impresiunile voastre personale, de la fața locului, și răsunetă-vă nu nouă, ci văuă, răspundeti-lea la întrebarea aceasta: Aveți voi sentimentul că ungurii sunt popor barbar?

Sătem intr'un gând, și încredințăm pe ororabilii întîmpinători ai francezilor, că noi, români, mult ne-am bucurat, când dorința aceasta li s'arămplini, și ilustrii ffi ai Franței ar veni dela Budapesta în provincie și s'ar opri, în drumul lor, și pe la losikafalva, la Petris, la Cristiș, la Bratca, la gara din Săliște și la alte zeci și sute de locuri, să vadă și să judece, la fața locului, ce să produc urmări târziu ai lui Tuhutum în progresul lor civilizatoric pentru binele omenei.

Faptele acestea raportate ar usura și mai mult situația tribunalului European.

E în zădăr.

Fruntea lumii nu va admite nici odată, ca o minoritate asuprimitoare să se instăpânească din nou asupra popoarelor, care alcătuieau și alcătuiesc majoritatea țării asuprute.

Dăscălimea română

Evenimentele în vremea din urmă s'au precipitat cu repezeala, gândurile noastre ale tuturor au fost absorbite de întreprarea idealului național, n'a mai rămas nimănui nici măcar un moment, să se gândească și la dăscălime. Azi unirea tuturor românilor într'un stat e fapt implinit. România este azi un stat cu hotare mari și cuprinzătoare. — Gândul tuturor poate fi numai unul, ca nu numai hotarele măndrei noastre Români să fie mari, ci mari și tari să fie și aşezările ei, în primul rând școală și instrucție.

Necesitatea impună pentru Ardeal instituirea unui ministeriu de culte și instrucție, care fară îndoială nu va fi format din politiciani, ci din oameni cu pricerice în ale școalei. Acest ministeriu, nădăjduim, va să dă în scurtă vreme îndrumările de lipsă și de ordin general, instrucțiuni cari vor luă în considerare toate școalele noastre fară deosebire de caracter. Să vor trebui date aceste instrucții căt mai repede. Azi majoritatea școalelor noastre nu funcționează. Timpul cere fapte, în aceste zile de tranzitii organizații nouă răsărit ca din pământ, cu atât mai vîrstă vor trebui așezate pe temelii tari cele vechi, dacă și de lipsă chiar transformate. Ministerul nou va avea datoria să organizeze pe bază națională în primul rând foștele școale de stat, atât elementare căt și medii, va trebui să organizeze instrucționile fetelor atât de neglijată la noi, va trebui să aplee mijloacele de lipsă pentru completarea dascăliilor și profesorilor, să intre în perfractări cu bisericile noastre, în ceea ce privește introducerea unui program unitar de studii, cel puțin în anumite materii ca: geografie, istorie, științe naturale, limbă română, limbile străine și. a. Să ia apoi măsurile de lipsă pentru redeschiderea imediată a tuturor școalelor noastre. Afără de această vor mai fi o mulțime de alte chestiuni. Chiar la început va trebui să

lupte cu multe greutăți, până se va putea așeza pe temeuri adevarate în cadrul ministerului. Problemele de drăgăz vor fi atât de numeroase și variate, încât și neamănat necesar ca toți să-i stăm într-ajutor.

În instruțion vor fi multe greutăți, cari vor trebui îndreptate, schimbate, eventual înlocuite cu altele, vor fi multe locuri cari vor trebui completeate, vor fi poate altele chiar să găzboite intereselor instrucției. Și când e vorba de instrucție, desigur o problemă de caracter general, totuși trebuie ca în primul rând să preocupe pe adevăratii reprezentanți ai ei, pe dascăli și profesorii noștri. Să și spieze în primul rând ei cuvântul, deocamdată în presă.

Să întrebuntee dascăli nostri posturi ocazionale, la întâlniri întâmpinătoare, să se ia măsurile de lipsă pentru convocarea conferențelor învățătorescă, să se pună școalele noastre superioare în legătură direcție unele cu altele, să se facă pește tot locul unde sănt dascăli — și trebuie să-i afle chiar de pe acum pretutindeni — ca chestiunea instrucției să nu fie pierdută din vedere, să se lămuască tot mai mult, ca atunci când ne vom întâlni la statul mare al tuturor: la *congresul tuturor învățătorilor și profesorilor români*, să venim lămuitori și consili, să ne putem spune cuvântul hotărâtor, care va trebui să fie apoi ascultat de toți cei competenți. — Congresul tuturor învățătorilor și profesorilor români, joi dorința tuturor! Cei mai mulți am doi să se poată jinea chiar mâine, căci sănt chestiuni multe și arăztoase de lămuiri, dar și până atunci să nu să stăm cu mâinile încrucișate, privind în zare către nouă minister român de instrucție, care abia de aici înainte se va forma, ci la lucru, la muncă!

Învățămantul nu-i permis să suferă nici chiar în această vremuri pline de evenimente înălțătoare, ba chiar mai mult ca orcare altă instituție școală trebuie să-și ia parte sa din prefacele viitoare. — Școalele strâină funcționează în cea mai mare parte. Săsi, un popor cu o cultură mult mai superioară culturii noastre, și-au redeschis aproape toate școalele, iar lectii continuu cu un zel și mai mare, ca până acum. Nu uită, dacă român, ca de acum locul tău și iarăși la catedră; nu tinde după mării, vei fi pește tot locul unde binele patriei te va chema, iar acum te chiamă la catedră. Începeți iam munca, tă tacătu, dar binefăcătoare. — Păzește-te de politicism de pe acum: azi nu l'avem, ca din viitor îl vom avea. Cu atât mai bine de întreaga noastră tagără, dacă viitorul nu va fi în hegemonie a țării dinacă, nici cu un german, nici chiar în Izbucirea cea mai autentică a Insufleții pentru bineținta dobandită; dimpotrivă, fiecare să-și respecte energia, cu care soldatul german și-a apărat fară până în ultimul moment. Fiecare să aibă curat învingerea ideil republicane.

Vechiul Paris și-a reluat veselia. Pe balconul operei canticărețul Chenal înțonează *Le jour de gloire est arrivé dans Marsilee*. În teatre se întreprință reprezentările, în cafele și restaurante misere ca în timp de pace, în zile extraordinaire.

Să, tu toateceste, Parisul și-a păstrat aerul distins chiar și în cîrpele cele mai cade ale sărbătorilor. *Cu nici o vorbă nă atins dinacă*, nici cu un german, nici chiar în Izbucirea cea mai autentică a Insufleții pentru bineținta dobandită; dimpotrivă, fiecare să-și respecte energia, cu care soldatul german și-a apărat fară până în ultimul moment. Fiecare să aibă curat învingerea ideil republicane.

Vechiul Paris și-a reluat veselia.

Integritatea...

Nu se recunoaște, din partea Interelor, integritatea Ungariei

După tot se mai vorbeste la Budapesta de integritatea Ungariei, căci ce li se telegraftă dela Praga gazetelor budapestene:

La dorința ministrului Benes, se statoresc mai pe sus de orce în deosebită următoarele:

1. Mihail Károlyi a explicitat condițiile armistițiului în mod ne-corect și fals.

2. Armistițiul n'a recunoscut integritatea Ungariei. La tratative, Károlyi n'a fost primit ca reprezentant legal și îndreptat al Ungariei.

3. Tratativele valabile și obli-

gatoare, cu raport la fosta Austro-Ungarie, s'au tîntuit la Versailles.

4. Alianții au recunoscut statul ceh-slovac; prin urmare integritatea teritorială a Ungariei a început după drept și fapt. Încolo, alianții n'a recunoscut până acum nici statul maghiar, și nici guvernul maghiar.

*

Care va să zică, integritatea Ungariei mai poate să fie obiect de discuție ziaristică cel mult în gazetele umoristice.

Omagiu doamnelor române

Reginei noastre Maria

Exprimăm omagiile noastre respectuoase și adâncă noastră admirație M. Sale Reginei Maria, suverana tuturor Românilor.

(ss) *Femeile române din Transilvania, Banat și Tara ungurească.*

In pragul României Mari

Organul de publicitate al sașilor, ziarul săIGHIGHORER Schässburger Zeitung, a publicat în ajunul aniversării naționale dela A ba-lua un bine înmemat articol, datorită lui Enric Fabricius, judecător i. r.

Articolul, apărut sub titlu «In pragul României Mari», este scris cu o pricere a năsuținelor românești, nu prea obișnuită în presă compatrioților săi.

D. I. Fabricius a mai publicat articole de cîrsele fel și de cîrsele a cîrsește că prezentă să se desprindă cu total de dedicație de un Dr. C. Wolf, Neugebauer și alii mulți fruntași săsești, spirituali și tuturor guvernelor de maghiari și — pe vremuri — potrivniții at ori cărei apropiere. Într-o sază și nemaghiari. Se lăpădu — de frica maghiarilor, — până și de frajii lor germani din Banat și Ungaria).

In articolul său mai nou, după o întroducere istorică, autorul urmărește:

Intocmai cum români ajung astăzi, prin conformările politice externe, săpăni și la jarii acesteia, tot să primiseră odată (la 1867) și maghiari domnia nemărturisită asupra Ungariei ca din manele invadatorilor del Köröngrätz. După înțările a imperiului habsburgic în două state neîntăritoare, să plăzuit legătura aceea mininoasă după «egala înțărăție a naționalităților». În cînste și omenei ai colaboranților noștri, săj, să clădire și desvo tarat să se întâlnească ca să se poată pe cîrsele credințile latine. În dreptate ungurească. Volumul intregi A serie, cînd s'ar fi vrăjii de păcaturi săvârsite de politica maghiarizătilor. (Se dău cîteva intereseante dovezi despre lipsa de încredere a ungurilor chiar și față de funcționarii săi, tratați de «megbîzhatălă»).

Așvel, continuă articolul — păstorii legii au devenit dărămariorii acestui stat. Din 63 de comitate vor trece 26 la regatul României, 19 la ceho-slovaci, atele la săbi, ucraini și germani austriaci, — ungurilor le mai rămân opt, cu capitala Budapesta (Openest). Mane, în 1 Decembrie, o sută de mii de români reprezentanți al tuturor plăuirilor locuite de români, se vor întruni în valea Murășului la Alba-Iulia. Resedința principale ardeleni, bătrânu Bălgard va fi mătorul înălțat ce sghidă adancuri suferite de un popor din cîrsele săi și desprindă la gâtul liberății. În fața unor români istorici, români, cînd gândul înțeleg că trebuie să-si asigure pentru toate veacurile dreptul naționalității, — se dăscă la Ungaria. Ardeaul, sesul până la Tisa și Dunăre stau de mîne încolo sub imperiul roman. Pe clasnic pământul dela Apulum, orașul lui Traian, unde legiuina XIII Gemina și-a ridicat altările de jefie, pe locuri unde au sangerat eroii libertății Horia, Cloșca și Crișan, națuna română îl proclama suveranitatea... Cea săriu întrigă va dura mersul românilor prin pământul lui M. Val Hodă Viteazul spre cîmpia libertății... Visul unui mare vîtor, unirea tuturor românilor, din toate locurile unde răsună accentele românești, într-o patrie comună, se infăptuiește în ziua de 1 Decembrie 1918.

Vin Dorobanții

Trupele românești sunt la Hașfalău și înaintează pe Târnava în jos.

Petru I. Comșă

Un mare binefacător sălășean

Departe de membrii preaibuiți ai familiile sale, într-o cameră de sanator din Cluj, a decedat vîndicul sărăcilor Petru Comșă, în 10.23 Noemvrie 1918.

Osemintele răposatului sănt aduse în comună sa natală Săliște și asezate la 21 Noemvrie 1918, în cripta familiară, din cimitirul bisericii mari.

Petru I. Comșă, dărut de Dumnezeu cîntințe ageră, cu talent deosebit în ale comerțului, numai cu cele 4 clase gimnaziale și curs comercial, prin o pătrâudere și înțelegere firească a ocupațiunii sale, izbutită să stea alături de cei mai mari și mai cunoscuți săraci și să fie un organizator al comunității sălășene.

Neliniștirea lui dragostea făzătoare și proaspătre românească, nu numai că a pus multor tărani marfa trebuințoasă la dispoziție, dintr ai astăzi cei mai mulți au ajuns la stări frumoase materiale, dar de la cele mai amănuințute stări, le arăta înțuitul și locul unde să se aseze, și laturile Ardealului.

In viața noastră locală, publică și națională, familia răposătoare a fost teodaneană locul ei. Năfost chestile naționale, la care Petru I. Comșă să nu contribuise cu obul său. Un viu interes purta chestiunile bisericești și școlare. Credinții creșterii evlavioase, se simțea de tot fericit în casa Domnului. Nu era nici un praznic mai mare, ca să nu alegă la rugă și închinare.

In urma stărîngelor de muncă creștinescă, Dumnezeu îl dirigea cîntăreavă avea să stea însă își ipătă și orbii de străjucirea vîsterilor, într-o lume ce se împinge și rămâne statonic umorădestării sau în toată puritatea sa. Avea o deosebită dragoste, fătă de pătră săracă. În mijlocul căriei se simțea bine și cu care nu numai prin portul la care a tinut cu atât-sfîntenie, a înfîrmat cele mai strânse legături, și prin cultivarea neliniștrăpunită a bunelor obiceiuri patriarcale.

Când ar fi fost în drept să trăiasă și el zile senină, bucurându-se de roade muncii sale, atunci au venit asupra lui zilele suferințelor, care i-au întucat sufletele și l-au istovit trupul. A stăpînat firecirea, pe care n'au putut găsi în lumea aceasta. Acum după moarte îl putem înăumi numi ferici, căci și a împlinit cu prisos datorină de credință și român din însemnătatea de 100,000 (un milion) de milă.

Prințul protopop Dr. Ioan Lupu, după cînd era în direcție clasică înaintește pe cuvîntele înțelețului Sîrba săcă nimenea nu se poate numi ferici înație de morțe, scoatea la îveală toate insușirile sufletești ale adormitorului în Domnul, în măstrel său cuvânt funebru. De încheiere amintește frumoasa și cea mai mare donație până acum în comuna noastră, de 100,000 (una sută mii) corone, care o lăsat ca fundație specială în administrație organelor protopresbiteriale, precum și alte 10,000 (zece mii) corone, spre a se împărți instituțiunilor bisericești școlare și la toate societățile din localitate, fiecareă căte 1000 cor. Deasemenean, în locul obișnuit lăsată și în amintirea familiei pe care și-a lăsat în locul de crăciun coșigori săraci 200 cor. Tot cînd este scop dărângut în loc de cunună, "Casa de păstrare", ca o pioasă amintire a pre- vîndicului membru în direcție și mare sprijinitor al înstituțiului 200 cor. Văd. Maria P. Comșă 200 cor. Ioni și Silvia Comșă 200 cor. Căină și Maria Bredicean 200 cor. Iosif și Sabina Popescu 200 cor., iar veciul și bunicul prieten, notarul penzionat Nicolae H. ru, 50 cor.

Inmormântarea a fost una dintr cele mai rare și mai frumoase. Slujesci și preoți. Corul învățătoresc și al tinerilor din localitate și jur, de prezențe bine înjighită, sub conducere învățător Mihăi, cantică duioase cântări de îngroapă și răspunsurile funebrale cîr amonie impunătoare. Popor mult dinușor cu intelectul sălin loc și jur, precum societățile toate, gardă națională în frunte cu steagurile lor, în fel neobișnuită tristă serbare de despartire veșnică.

Numele răposatului va rămâne puterea via, în viață bisericească, domnie și a diferitelor societăți. Sufletul său, din cărusele trupului îstovit înalță, în Dioane, spre mările Tale "ca penru cele ce s'au ostent în lumea această, să la multă plătă în lărușurile sănătorilor tăi".

I. Popa.

Glasuri de presă

Mărcarea adunătură dela Alba-Iulia este salutată de *Drapelul* și prin următoarele rânduri înțelepte:

Suntene datoră în acela de către mari să ne găndim și la concețățeni noștri de altă limbă și lege, cari de aici înainte vor fi chemați să împărăță cu noi binele și răul.

In acestă momentă suntene datoră căgăiilor doarădecrecă a acestor concețățeni ai negrii, cari privesc la noi cu teamă și nedumerire. Chemati suntene să le dovedim prin fizie, că n'au de ce se tem de noi, pentru că libertatea noastră n'are să însemne pentru ei slăvire, ci din contră libertate, ea și pentru noi. Acum suntem să le dovedem că libertatea noastră este o garanție potențială a libertății lor.

Adevărat, că noi veauri, derăundur am suferit oprimări și lipsiri de aproape din bunăvoie, și să poată umbria fraților și surorilor lipsite cîntă ajutor adesea înțâi și îngrăză pe acel ce ne oprimă. *Depare ar însă să fie de noi gândul a răspunde cu dinte pentru dinte și ochi penitri ochi.* Din contră, avem să dovedim prin fapte că de netemeinică a fost politica lor, care se temează de libertatea noastră, renunțând de multeori chiar la libertatea lor proprie, numai că nu avem nici noi parte de libertate.

Noi suntem ce soarte amară este a fi împălit și oprimat, dar vedem și așeza că prin oprimări și împările nu se zidește, ci se distruge posesină. N'are deci să mai conducea ură și răzbunare în fațele noastre. Dator suntem față de noi și suntem să aruncăm valul uitării asupra credinței și amintirii suntem chemați la o viață nouă și să ne concepă că noi, care au avută viață și într-o lume care nu numai că s'au dovedit împreună cu noi să ne împărească să se bucură tototdeauna și de drepturile lor, eșindu-nă și cu ale noastre.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colectă deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfani neavârstăni și a văduvei preotului Ioan Opriș, fost paroh al Cristișului și membru al statului național român din Turda, au contribuit:

1. George Međen, Cenadu-mare 50-
2. Iosif Murășan, protop. Turda 100-
3. Dr. Iuliu Popescu, adv. Turda 50-
4. Ignat Popescu, proprietar, Turda 40-
5. N. Colae P. Răiu, v. prot. Turda 40-
6. Dr. Valer Moldovan, adv. Turda 100-
7. Pădru Horváth Béla, Copand 30-
8. Emil Petrișor, Turda 200
9. Dr. Vasile Murășan medic, Turda 50-
10. Ioan Meșaroș, Turda 20-
11. Gavril Pop, protopop Luna 10-
12. A. exandru Chiciș, locot. Turda 10-
13. D. Muntean, notar, Ofenbaia 10-
14. Iosif Pescar, liberar, Turda 15-
15. Simion R. řetean, subloc. Lun 10-
16. Iosif řetean, Turda 20-
17. Liboritz Peșter, Turda 5-
18. Dr. Văduț, ard. Turda 100-
19. Agârbean, Turda 100-
20. Vîncențiu Murășan, par. Agârbiciu 100-
21. Demetru Pop, notar, Cămpeni 20-
22. Gorghe Popescu dir. banchă Turda 50-
23. Dr. Augustin Răiu, adv. Turda 20-
24. Cemengyár, r. t. 200-
25. Tordas Erzsébet nőgyelyt 100-
26. Sörgey r. t. 200-
27. Lazar řimion 200-
28. Cor. N. Sabău, loc. Lupșa 25-
29. Bürger, paroh, Trîtin 60-
30. Niculoe Tăjan subloc 30-
31. Al. Pop, Ernst 10-
32. Vîdrighin, contab. Pesta 10-
33. Reuniunea ferelor rom. Turda 150-
34. I. al. locot. Sâmbăta telec 20-
35. Leon řimion 10-
36. Simion řimion, Sâmbăta telec 10-
37. Dr. Nicodim Cristea, cot. Cuij 10-
38. Petru řelean, paroh, Miheș 10-
39. Romulus Gombos, paroh, Sâlciva de Jos, pentru Virgil, Titu, Tanti 40-
40. Gavril Todorus, paroh, Botne 20-

Să depusă la "Lumină", sumă: 2,181,-

Turda, 5 Decembrie 1918.

J. Murășianu,
protopop.

Oferte se mai primesc la redacția ziariului nostru.

Indurați-vă sărăcii nostri.

• Măriția dată sărăcilor, ce urăjă de pacă, îi căsăgișă indurători și viață vesnică.)

Este al 18 lea an, de cănd Reuniunea noastră, cu sprijinul binevoitor al obștei, îndeplinește din datoriele omenești creștiniești de cea mai mare importanță. Ea adecă, în preajma sărbătorilor Nasterii Domnului, adină de la cei cu dare de mână, eșandările le împarte între sărăcii nostri. Cumplita iarnă, cu toate mizeriile ei, s'a învăluat demulțor între noi, fără a ţea neamă, că cei mai mulți, lăsăi sănă și de imbrămintea, să se dă căldură susținutului și corului obosit și chinuit de neasurările, principiu de infișoșat răboiu.

Pentru Reuniunea să-șă poată împlini și acuță astăzi datorină, ce se împusă de bunăvoie, și să poată umbria fraților și surorilor lipsite cîntă ajutor adesea înțâi și îngrăză de Dumnezeu să vinevoasă a nu de fie altă binețe și lege, ca bucurându-se de drepturile noastre nu noi împreună, să se bucură tototdeauna și de drepturile lor, cînd se alese la rău.

Sibiu, 7 Decembrie 1918.
Comitetul "Reuniunii soldaților români din Sibiu".

Vic. Tordășianu, președinte. Stefan Duca, notar.

Stirile zilei

Recificare. Din gresală s'a omis în numărul recuat al ziarului nostru numele lui Vasilie Goldiș din lista Consiliului direcțional. Dl. V. Goldiș face parte din cabinetul român, și anume la instrucția publică și națională.

Conferința pașii. Sîrbi delà Paris constată, că nu este nici o pedeșcă pentru a semănu preliminările de pace în cursul lunii lui Decembrie.

Titluri sunătoare. Adunarea națională din Praga a votat legea, nrin care se desfășoară toate titlurile nobilă iare și decorative. Postii mobili sănăi orînti de a mai înțrebui atribuțile lor alătura numerelor.

Moartea unui mare scriitor. Din Paris se vede moartea poetului și dramaturgului francez Edmond Rostand, în etate de 54 ani. Edmond Rostand este autorul dramei celebre: Cyrano de Bergerac. Puiul de vultur L'Agâncion și Clemenceau. Moartea lui despiță părăi de râu nu numai în Franța, ci în toată lumea cultă.

Din Alsatia și Lorena. Instrucținea publică în provinciile franceze recopărește se va face în conformitate cu legile Franței. Înreg corul învățătoare german (care de alt fel declarase unui bărbat de-a nești română, că: "Noi - învățători nemți din aceste provincii - mancau în vîrstă gloria imperialier german") are să fie înălțată, și îlocuit cu francezi, mai ales cu oameni din punctul de vedere cultural.

† Ioan Muntean. Despre moartea legătorului, împușcat de unguri, primim următorul anunț de dobu: Cu adâncă durere aducem la cunoștință tuturor rudenilor, amicilor și cunoștorilor, că iubitul nostru fiu, frate și nepot Ioan Muntean, absolvent de teologie și student în drepturi, a murit moarte de erou luptând ca legionar pentru binele și gloria României mari. Vineri, în 6 Decembrie 1918, la ora 4 dimineață, în etate de 24 de ani. Inmormântarea va avea loc, în cimitirul Sf. Nicolae, în 8 Decembrie st. n. 1918, la ora 10.00, în cimitirul Esericului din Poiana-Sibiului. Deo-Dumnezeu ca acesta să fie cea din urmă jerdă de sânge a neamului nostru.

Poiana-Sibiul. Ia, 6 Decembrie n. 1918. Ioan Muntean și soția Maria, părinti - Nicolae, Ilie, George Maria, Firuta și Lenuta, frați și surori - George Vlad, Ioan Vlad, Dr. Petru Vlad, George Barbat, Ioan Dâncila, Nicolae Muntean și Dumitru Muntean, unchi - Elena Bărbătă, Ana Dâncila, Firuta Vlad, Elena Făntău, Ana Margareta, Salomé Georgescu și Chișva Bozdog, mătușă.

•) Inscripția iconicei Maicii Domnului, ce afără desupra lădiții cu crucieri sărăcilor din locul Reuniunii.

La Berlin. Se anunță din capitala germană: Francezii intrați în Strasbourg și Metz speră în două săptămâni să-și facă intrarea în Berlin.

Refugiați la Budapesta. Au sosit la Budapesta cam o sută de mii de refugiați din provinție. În considerare că prin acesta se primește deosebită alimentație orasului, au statutul de refugiați ca pe se poate să fie transportați acasă, cu atât mai ușor că locurile ocupate nu sunt periclitate prin nimic.

Declaratii. Ziarul *Az Est* publică următoare declarării făcute unui raportor al său din partea dlui Dr. Stefan C. Pop: În Ardeal se impără foli volante în contra românilor. Aceasta îngreunăă primăvara sărbătorilor. Nu avem să deținem manifeste. Sămăcăză că să arătă la interbelicii conduceri de-ai românilor. Am cerut lămuriri dela comandanții sărbi.

Dale domnilor notari. Poporul, în mai multe comune românești și săi din satul, după înfoierarea de la răboiu a soldaților dusi din sat, să înălțe de posturi poti notari (români și neromâni) cari au săvârșit neadeseptă la împărțirea ajutoarelor de răboiu.

Când, mai deunăzi, am descopti în *Telegraful Român* o părtică din acestea de către domnilor notari și că era la ordinea zilei a izbii în tot cîtei românes, un domn, Arpad M. hâly, ne-a înjurat în foaia ungurească bisăbiană, cu adausul său de rău.

Terătoare pentru nutreț. Proprietari de vaci de muls, de porci etc. se fac prin această atenție, că comisia comitatensă pentru nutreță așezării de nutreț (terătoare) zilnic între orele 9-1 a.m. în casă comitatensă din Sibiu (strada Șuguna).

Pentru copiii legionarilor români. La fondul acesta de sjutorate și al mai mult: 1. Comerț de anticătă I. Candrea K. 10 2. Comerț. Demetru Popovici 10 3. Văd. de comer. E. Bugarsky 10 4. Văd. de comer. Elena Nadasy 10 5. Sublococ. auditor Dr. Eugen Piso 50 6. Sublococ. mulț. Adrian Iacob 6 7. Mai mult. entuziasți, la colectă d-nei Eugenia Tordășianu, în călătorie spre Alba Iulia 100

Sau în total K. 190.-

Contribuibile de până aci Cor. 1058. Bravi români! Dăruinții din avutul vostru propriu coșii legionarilor român. Dăruiri primește exaciorul consistorial *Victor Tordășianu*.

Reuniunea română de muzică din Sibiu

Convocare

Deoarece la adunarea generală convocată pe ziua de 7 Decembrie a.c. nu s'au prezentat membrii în numărul cerut de statulă reuniune, prin aceasta în temeiul § lui 19 din statut convoc din nou

adunarea generală extraordinară,

pe Miercuri, în 28 Noemvrie (11 Decembrie) a.c. la 4. ore după amiază, în locul școalăi centrale.

Sibiu, în 25 Noemvrie 1918.

László Tordășianu,
președintul reuniunii.

Cărți și reviste

Calendarul Arhidiecezan. A ieșit de sub tipări Calendrierul Arhidiecezan pe anul 1919. Cuprinde, ca și cel din anul trecut, lucruri interesante de cîști și îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, anecdotă, gîume, versuri.

Este împodobit cu patru chipuri ale bărbătorilor noștri răposăți în vremea răboiu.

De vînzare la *Librăria Arhidiecezană* în Sibiu. Pretul: 2 cor. 50 fleri (și porto 20 fl). El este însemnat costă 4 corone (și porto 20 fl). Este astăzi cel mai căutat calendar românesc.

Posta redactiel

Din J. P. în S. Reportul, primut cu multu-miri, se pare că la prilej vei binevoli, la reuniune, să te aduști, dacă sănt de interes comun.

